

[Flemming Hansen]

hen ikke. Hr. Bjarne Laustsen har sin egen opfattelse af de tal, der står i vores forslag om CO₂-afgiften – og den er selvfølgelig forkert – men at vi generelt overdriver og driver overbudspolitik, vil jeg gerne have dokumenteret bare én eneste gang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Tilsyneladende har Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjarne Laustsen, valgt at sigte efter denne milliard og spørge: Hvor skal den komme fra? Det er nemmere end at lægge op til forhandling.

Problemet her i Folketinget er jo, at vi tre jo sagtens kunne have sat navne på, hvor denne milliard skulle hentes – det kunne have været privatiseringsprovenu, besparelser osv. – og så ville debatten i dag have drejet sig om, hvorvidt denne milliardudmøntning nu var fornuftig eller ej. Men alene på statens budget, som er på over 300 mia. kr., vil det være muligt at finde de 0,3 procent, som denne milliard udgør, så selvfølgelig kan det lade sig gøre.

Regeringen har jo ingen problemer. Milliarderne må gerne fosse både den ene og den anden vej – det skal vi have en debat om senere i dag – så lad være med at gøre denne ene milliard til et problem, for det er den ikke. Oven i købet lægger forslaget op til, at vi vil forhandle om, hvordan man finder frem til finansieringen, og det må da være den mest imødekommende måde at fremstille den slags ting på, som man overhovedet kan tænke sig i et parlament.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er fru Elisabeth Arnold, der kalder mig på talerstolen, for selv om spørgsmålet måske var rettet til hr. Aagaard, var det dog hr. Fogh Rasmussen, der blev citeret for nogle udtalelser i 1990 i forbindelse med EF-samarbejdet.

Man skal gøre sig klart, at holdningen hele tiden har været – også under den tidligere regering – at her drejer det sig om at få harmoniseret nogle afgifter, og der var også dengang planer i EF om, at CO₂-afgiften var noget, man skulle tage bredt op, så alle deltog i disse afgiftsbetragtninger. Men siden 1990 har virkeligheden jo taget en udvikling, der gør, at vi i

dag må konstatere, at EU stort set har taget de planer af dagsordenen. Vi er ude i en situation, hvor man har udvidet begrebet til at sige, at nu er det ikke længere en EU-problematik, men en OECD-problematik. Jeg tror, hr. Fogh Rasmussen på det tidspunkt har haft nogle andre tanker om, hvad fremtiden kunne byde på, i forhold til det, vi kan konstatere i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

I diskussionen om denne milliard, som skal findes et eller andet sted, synes jeg, jeg vil drage den parallel, at det selvfølgelig er rigtigt, at det ikke er nøjagtigt specificeret fra forslagsstillerne, hvad der skal gøres, og det var det merprovenu, som CO₂-afgiften skulle indbringe staten, heller ikke; der var for så vidt samme mangel på fuldstændig specifikation. Men forskellen er, at dengang var der tale om penge, som staten ville få i overskud, og her er det jo penge, der vil fosse ud.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

I fortsættelse af det svar, hr. Peter Hansen-Nord gav fru Elisabeth Arnold, skal jeg tilføje, at i modsætning til i dag, hvor sagen er taget af EU's dagsorden, var den på dagsordenen i 1991. Udtalelserne i mit indlæg byggede på, at der på det tidspunkt forelå en skriftlig opfordring fra EF-Kommissionen til det danske Energiministerium om ikke at gå enegang i 1991, og det er i hvert fald en kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Vi hørte netop hr. Poul Nielson komme med et af de gode socialdemokratiske slogans om, at pengene vil fosse ud. Jamen mage til vrøvl har jeg dog ikke hørt i mit liv! Der er tale om, at Danmark skal forbedre sin konkurrenceevne i forhold til andre lande. Men i øvrigt havde jeg besluttet mig for og skal også sige det nu, at jeg kommer ikke på talerstolen igen, hvis hr. Poul Nielson siger noget. At diskutere med hr. Poul Nielson er temmelig umuligt, for energipolitik er jo en slags religion for hr. Poul Nielson, og vi anerkender i den konservative folketingsgruppe, at han er Danmarks dyreste mand.